

gyldighed og Ringeagt, fordi Evangsdaaben nu er hævet, skulde tilbageholde deres Børns Daab, skulde man vel mindst troe; dog der møder mig den Tanke, at jeg meget befrygter, at der endnu er en anden Evang tilbage, efterat den første er hævet, som kunde indtræde, og det er denne, at Daabshandlingen skal lepfages af et Penge spørgsmål. Jeg frygter for, at dette af ligegyldige Forældre kunde blive anført som en Grund til at afholde deres Børn fra Daaben. Jeg veed vel, at dette Spørgsmaals Afgjørelse ikke her har sin rette Plads, men jeg kan dog ikke afholde mig fra at udtale det Ønske, at en saadan Tid maatte være nær forhaanden, da man, naar man her handler paa disse Umyndiges Vegne, kunde fritages for at gaae paa Accord om en Pengebetaling, om hvad det Hele skal koste, for saaledes at faae en Umyndig indlemmet i det kristelige Samfund. Jeg kunde saaledes meget ønske, at den umyndige Tilstand, hvori den menneskelige Natur træder frem her i Livet, ligesom ogsaa den umyndige Tilstand, hvori Mennesket gaaer bort herfra igjen, ikke bliver en Gjenstand, hvorom man skal slutte en Pengeaccord. Naar saaledes disse Baand vare løsnede, naar saaledes dette Salair bortfaldt til disse beskiftede Levebrød, saa faaer man iøvrigt senere hen, igennem den myndigere Alder, saavel i kirkelig som i borgerlig Henseende, at accordere sig frem gjennem Livet, som man bedst kan.

Kirke- og Underviisningsministeren:

De Dittringer, der hidtil ere fremkomne, synes mig at gaae i en dobbelt Retning, idet de nemlig deels mere have taget Hensyn til, at der muligen i større eller mindre Grad kunde foretages en Reform i forskellige andre Retninger med Hensyn til Daaben, deels nærmest have beskæftiget sig med det, som er det foreliggende Lovforslags egentlige Formaal. Hvad de første Bemærkninger angaaer, er der Meget deraf, hvori jeg kan være enig. De Udtalelser, som i den Retning ere faldne, gaae, dersom jeg husker rigtigt, ud paa i det Hele taget at faae Forordningen af 30te Mai 1828 hævet, saaledes udtalte den ærede Rigsdagsmand

for Odense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig) sig idetmindste for sit Bedkommende. Ogsaa jeg formener, at der er en heel Deel i denne Forordning, som kunde ønskes borte; jeg troer, at den kunde trænge til at underkastes en nøjagtig og betydelig Revision; hvormeget der blev tilbage efter en saadan Revision, vilde da vise sig. Jeg kan ogsaa gjerne være enig i en vis Forandring af en anden Art, som blev fremhævet af den ærede første Taler (Zahle), forsaavidt han antydede, at man kunde ønske en anden Form for Antegningen af Fødler o. s. v., hvorved disse Antegninger mere kunde blive en borgerlig Act, og altsaa kunne blive henførte under en anden Autoritet end den, hvorunder de nu høre. Jeg kunde dernæst ogsaa med den sidste ærede Taler være meget villig til at ønske, at kirkelige Handlinger kunde frigjøres for mange af de Udgifter, som ere forbundne med dem, og at en anden Form for Udredelsen af dem, der ere nødvendige, maatte kunne findes, ligesom jeg heller ikke vil fragaae, at jeg troer, det er ganske rigtigt, hvad han bemærkede, at Tilstedeværelsen af disse Udgifter er Noget, som ret vel kan tænkes at lede til, at Mange, som ellers ikke vilde benytte den Frihed med Hensyn til Daaben, som dette Lovforslag hjemler, nu ville gjøre det. — Alt dette er altsaa Noget, som jeg indrømmer i større eller mindre Omfang kunde ønskes; men jeg holder mig paa den anden Side ogsaa overbeviist om, at det ærede Thing, ligesom idetmindste flere af de ærede Medlemmer, der ere fremkomne med disse Bemærkninger, ville erkende, at der ikke kan være Tale om at ville indbringe den Art Reformer i det nu foreliggende Lovforslag. Der er mange baade indre og ydre Grunde, som gjøre dette til en Umulighed; alle sige Forsøg vilde med den størst mulige Sandsynlighed blot føre til det Resultat, at man hverken fik disse Reformer eller den nu foreslaaede. Da jeg imidlertid har Grund til at antage, at man netop her i Thinget ønsker at faae denne Reform, haaber jeg ogsaa, at man med Hensyn til de øvrige vil for Tiden lade sig nøie med et mere eller mindre begrundet Haab om, at de ville komme.